

Full del Diumenge

Església de l'Escola Pia i Ermita de Santa Anna.
PP. Escolapis. Gandia.

Any VII, nº 43

26 de juny de 2011

Si no vas a Missa estes Lectures t'acostaran a una sintonia més clarificadora, solidària i bella. Si vas, et serviran de record i preparació. I si no hi vas, però vols anar, t'ajudaran a acostar-te a la porta.

LECTURES de la SOLEMNITAT del COS i la SANG DE CRIST

NOVA ADREÇA: www.escolapiagandia.org

(CICLE A)

Lectura del llibre del Deuteronomi

8, 2-3.14b-16a

Moisés digué al poble:

– «Recordat del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert, des de fa quaranta anys, per afligir-te, per provar-te, per conèixer els sentiments del teu cor i veure si observaries o no els seus manaments. T'afligí fent-te passar fam, però després, t'alimentà amb el manà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, perquè aprengueres que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que ix de la boca de Déu. Recordat del Senyor, el teu Déu, que et va fer eixir de la terra d'Egipte, un lloc d'esclavatge; que t'ha fet passar per aquest desert immens i terrible, infestat de serps verinoses i d'escorpins, una terra eixuta, sense aigua, on, per a tu, va fer saltar un doll d'aigua de la roca dura, i t'hi alimentava amb el manà, que els teus pares no coneixien.»

Paraula de Déu.

salm responsorial

R/ Glorifica el Senyor, Jerusalem.

Glorifica el Senyor, Jerusalem,

Sió, canta lloances al teu Déu, que assegura les teues portes i beneeix dins de tu els teus fills. **R/**

Manté la pau al teu territori

i et sacia amb la flor del blat.

Envia ordres a la terra,

i la seua paraula corre de pressa, no s'atura. **R/**

Anuncia les seues paraules als fills de Jacob,

als fills d'Israel, els seus decrets i decisions.

No ha obrat així amb cap altre poble,

no els ha fet conèixer les seues decisions.

R/

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

10, 16-17

Germans, el calze de la benedicció que nosaltres beneïm, ¿no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, ¿no és, potser, comunió amb el cos de Crist?

El pa és un de sol. Per això, tots nosaltres, encara que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa.

Paraula de Déu.

al·leluia

Jo sóc el pa viu, baixat del cel, diu el Senyor; qui menja aquest pa, viurà per sempre.

+ Lectura de l'evangeli segons sant Joan 6, 51-58

En aquell temps, Jesús digué als jueus:

– «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meua carn perquè done vida al món.»

Els jueus es posaren a discutir. Deien:

– «¿Com s'ho pot fer aquest, per donar-nos la seua carn per menjar?»

Jesús els respongué:

– «Vos ho dic amb tota veritat: Si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seua sang, no podeu tindre vida en vosaltres.

Qui menja la meua carn i beu la meua sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meua carn és un vertader menjar, i la meua sang és una vertadera beguda. Qui menja la meua carn i beu la meua sang està en mi i jo en ell.

A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»

Paraula del Senyor

Els recordem que l'ermita i l'església de l'Escola Pia

estaran tancades des del 15 de juliol fins al 31 d'agost.

Bon estiu a tots!

LECTURES DE LA MISSA DE LA SETMANA

LITÚRGIA DE LES HORES: I setmana salteri i pròpies de les solemnitats.

Diumenge 26 juny, el Cos i la Sang de Crist

Dt 8,2-3.14b-16a / Sl 147 / 1Co 10,16-17 / Jn 6, 51-58.

Dilluns 27, Mare de Déu del Perpetu Socors:

Gn 18, 16-33; Sl 102; Mt 8, 18-22;

Dimarts 28, St. Irineu, bisbe i màrtir:

Gn 19, 15-29; Sl 25; Mt 8, 23-27;

Dimecres 29, St. Pere i St. Pau, apòstols:

Ac 12, 1-11; Sl 33; 2Tm 4, 6-8.17-18; Mt 16, 13-19;

Dijous 30, Primers màrtirs a Roma:

Gn 22, 1-19; Sl 114; Mt 9, 1-8;

Divendres 1 de juliol, El Sagrat Cor de Jesús:

Dt 7, 6-11; Sl 102; 1Jn 4, 7-16; Mt 11, 25-30;

Dissabte 2, El Cor Immaculat de Maria:

Gn 27, 1-5.15-29; Sl 134; Mt 9, 14-17;

Diumenge, 3: XIV de durant l'any.

Za 9, 9-10; Sl 144; Rm 8, 9.11-13; Mt 11, 25-30.

COMENTARI

Menjar per a viure

L'aliment és imprescindible per al cos humà, com per a tots els éssers vivents. Des de sempre, la humanitat ha hagut de dedicar moltes energies a la recerca, el conreu i la preparació dels aliments. L'alimentació, en un sentit més ampli, també és necessària per a l'esperit: sense el nodriment que és la formació, l'aprenentatge o la cultura, la persona humana no creix com a tal.

Menjar i beure són temes molt presents en la Bíblia, com ho és tot allò que té a veure amb la vida humana en les seues múltiples dimensions.

Hi apareixen sovint de manera simbòlica, per referir-se a diversos aspectes de la relació humana amb Déu. Per exemple, Déu es preocupa perquè a la humanitat no li falte de res, tant materialment com espiritualment. Quan Israel camina pel desert i té fam, Déu li envia el manà. Sobretot, Déu es comunica amb la humanitat perquè l'home no viu només de pa sinó de la paraula de Déu.

També els evangelis parlen sovint de menjar i beure. Jesús participa en àpats amb tota mena de gent. Fins i tot és acusat de menjador i bevedor. En aquest sentit, l'escena més coneguda és segurament la multiplicació dels pans, amb la qual Jesús mostra la seua preocupació per les necessitats bàsiques de les persones que el segueixen. A més, ell mateix explica que aquest gest té un sentit més profund: és un signe de l'aliment espiritual que ell porta al món, més ben dit, de l'aliment que és ell mateix.

El dia del Corpus, la festa del Cos i la Sang de Jesús, posa l'atenció en l'eucaristia, síntesi del do de Jesús. Ell no dona pa als seus seguidors, es dona ell mateix com a aliment. L'eucaristia és record dels àpats de Jesús, és continuació del seu darrer sopar amb els deixebles, és anticipació del banquet celestial.

I també és recordatori que, com Jesús, els qui el rebem a ell ens hem de preocupar perquè no falte a ningú l'aliment necessari, ni el del cos ni el de l'esperit. *Agustí Borrell*

Avui, Dia de la Caritat: "Una societat amb valors és una societat amb futur"

"Una societat amb valors és una societat amb futur" és el lema de la campanya que du a terme Càritas i que per tercer any consecutiu apel·la a la nostra consciència de ciutadans, de persones,

per invitar-nos a construir un model de societat basat en valors que afavoreixen la dignitat de tots els éssers humans. La **comunió**, la **participació**, la **diversitat**, la **gratuitat** i la **fraternitat**, se sumen ara al **COMPROMÍS** amb una opció de vida que ens fa estar plenament presents en la realitat que ens toca viure, amb la consciència oberta al món i a les persones que el formen, tot convidant a la

corresponsabilitat com un tarannà que ens impulsa a crear noves alternatives a través del voluntariat, la participació, el servei i la cooperació.

També com cada any, amb motiu de la festivitat de Corpus, Càritas presenta la seua memòria amb l'objectiu de fer un retorn a la societat de les accions realitzades, sensibilitzar envers les situacions de pobresa i exclusió, i promoure el compromís de tots en la construcció d'una societat més justa i solidària.

Tots podem col·laborar amb l'acció social de Càritas
Com a voluntaris, fent un donatiu puntual, fent-nos socis, o donant algun altre tipus de suport als nostres projectes.

Goethe i la felicitat

Al més gran dels poetes alemanys, l'escriptor Johann Wolfgang de Goethe, també «investigador científic en física, fisiologia i biologia (teoria dels colors, morfologia de les plantes que tenen positiva importància científica) se li considerava també el més universal dels genis moderns», segons afirma l'Enciclopèdia Universal Herder. Goethe va escriure:

—«Atès que Déu m'ha concedit tants anys, consagre nit i dia al pensament i a l'acció... tant com siga possible». Va ser ell qui ens va deixar nou punts per a la felicitat :

1. Salut —suficient— perquè el treball, es convertisca a plaer...
2. Diners —suficients— per a satisfer les necessitats...
3. Ànim i força de voluntat —suficients— per a fer front a les dificultats...
4. Gràcia —suficient— per a poder confessar i renegar dels propis pecats, i esmenar-me d'ells...
5. Pacència —suficient— per a poder perseverar fins a aconseguir un objectiu...
6. Caritat —suficient— per a veure sempre la part positiva en el proïsme...
7. Amor —suficient— perquè pugua ser útil... als qui em necessiten...
8. Esperança —suficient— per a anul·lar tot temor pel que fa al futur...
9. Fe —suficient— per a poder fer i dur a terme les coses de Déu...

LES COSES IMPORTANTS ES FAN DE COR

Hi ha gestos que surten del cor: l'entrega, l'afecte, el compromís envers els altres... Gestos que els nostres voluntaris fan cada dia.

